این خواننده و آهنگساز با انتشار یک پیام ویدئویی از بازگشت خود به ایران پس از نزدیک به دو دهه دوری از کشور خبر داده و ابراز امیدواری کرده سال‌های پیش‌رو را در کنار نزدیکانش سپری کند؛ اهمیت بیشتری از امکان فعالیت موسیقی یا فرهنگی در ایران دارد

برای زندگی، بودن در وطن، در کنار خانواده، خواهرها و اقوام؛

محسن نامجو، خواننده و آهنگساز، با انتشار یک پیام ویدئویی از بازگشت خود به ایران پس از نزدیک به دو دهه دوری از کشور خبر داد.

به گزارش اسپادانا خبر، نامجو در ویدئویی که اخیرا منتشر کرده است اعلام کرد که پس از سال‌ها زندگی در خارج از ایران قصد دارد به کشور بازگردد.

او در این ویدئو گفته است که «این پیام زمانی دیده خواهد شد که یا در پرواز تهران باشد یا به خاک ایران رسیده باشد.»

نامجو در توضیح تصمیم خود، با اشاره به سال‌های زندگی در غربت، گفته است که «در مقطع فعلی زندگی، بودن در وطن و در کنار خانواده، خواهرها، اقوام و دوستانش برای او اهمیت بیشتری از امکان فعالیت موسیقی یا فرهنگی در ایران دارد. او همچنین ابراز امیدواری کرده است سال‌های پیش‌رو را در کنار نزدیکانش سپری کند.»

نامجو از چهره‌های شناخته‌شده موسیقی تلفیقی ایران است که فعالیت حرفه‌ای خود را در دهه ۱۳۸۰ و در فضای موسیقی زیرزمینی تهران گسترش داد. او در سال‌های نخست فعالیتش، در محافل کوچک، فضاهای دانشجویی، کافه‌ها و جمع‌های خصوصی اجرا می‌کرد و بخشی از آثارش پیش از انتشار رسمی، به شکل غیررسمی و از طریق اینترنت و فایل‌های MP۳ میان مخاطبان دست‌به‌دست می‌شد.

این روند باعث شد نام نامجو پیش از انتشار نخستین آلبوم رسمی‌اش، در میان مخاطبان موسیقی زیرزمینی شناخته شود. آلبوم «ترنج» که نخستین اثر رسمی او محسوب می‌شود، در سال ۱۳۸۶ منتشر شد و بخشی از قطعات آن پیش از انتشار رسمی در اینترنت بارها شنیده و دانلود شده بودند.

سبک نامجو از همان ابتدا بر ترکیب عناصر موسیقی ایرانی با گونه‌هایی از موسیقی غربی استوار بود. او فواصل و تحریرهای آواز ایرانی و سازهایی مانند سه‌تار را با ریتم‌ها و ساختارهایی برگرفته از بلوز، راک و جاز ترکیب می‌کرد و در شیوه خواندن نیز از قواعد متعارف آواز ایرانی فاصله می‌گرفت.

استفاده متفاوت از تحریر، کشیدن و تغییر شکل اصوات، لحن‌های نزدیک به گفتار یا فریاد و قرار دادن واژگان روزمره در کنار شعر کلاسیک فارسی، از ویژگی‌هایی بود که در شکل‌گیری زبان موسیقایی نامجو نقش داشت. او در آثارش از اشعار شاعران کلاسیک نیز استفاده کرده و در کنار آن، زبان روزمره و بیان متفاوت خود را به کار گرفته است.

همین ساختارشکنی‌ها البته از همان سال‌های نخست با واکنش‌هایی نیز روبه‌رو شد. بخشی از منتقدان و علاقه‌مندان موسیقی سنتی، شیوه آوازخوانی و ترکیب سبک‌های مختلف در آثار نامجو را نوعی فاصله گرفتن از قواعد موسیقی ایرانی و حتی تخریب سنت‌های آن می‌دانستند. ترکیب شعر کلاسیک با بیان‌های گفتاری، آواهای نامتعارف و واژگان روزمره نیز از دیگر موضوعاتی بود که واکنش‌هایی را در میان برخی علاقه‌مندان موسیقی و ادبیات برانگیخت.

نامجو در سال ۱۳۸۶ از ایران خارج شد و فعالیت‌های موسیقایی خود را در خارج از کشور ادامه داد. او در سال‌های پس از مهاجرت، بخش قابل توجهی از فعالیت حرفه‌ای خود را در اروپا و سپس آمریکا دنبال کرد.

اکنون پس از حدود ۱۹ سال، انتشار پیام ویدئویی تازه این خواننده، بار دیگر نام او را در فضای موسیقی ایران مطرح کرده است؛ بازگشتی که هنوز درباره چگونگی ادامه فعالیت‌های هنری او در داخل کشور اطلاعاتی منتشر نشده است.

منبع| ایسنا

برچسب ها: فرهنگ [1]
مهاجرت [2]